Onbeş günlük
DURUM
TKP Yayın Bürosu

Bütün ülkelerin proleterleri, birleşiniz !

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİNİN ENFORMASYON BÜLTENİ

Sayı:12 (171) 1 Temmuz 1976

29-30 Haziran'da DAC başkenti Berlin'de,"Avrupa'da barış, güvenlik, işbirliği ve sosyal ilerleme"belgisi altında 29 Avrupa Komünist ve İşçi Partisinin Konferansı yapıldı. Konferansa TKP MK Genel Sekreteri İ.Bilen yoldaşın başkanlığında bir delegasyon katıldı.

İ.Bilen yoldaşın Konferansta yaptığı konuşma şöyledir:

Değerli yoldaşlar,

Komünist ve işçi hareketinde önemli bir yeri olan Avrupa komünist ve işçi partilerinin bu konferansını partimiz adına selamlarız.

Konferansa sunulacak belgenin hazırlanması için yirmi aydan beri olağanüstü bir çaba harcayan,çok elverişli çalışma koşulları yaratan , yürüten ve yoldaşça konukseverlik gösteren Alman Sosyalist Birlik Partisi Merkez Komitesine candan teşekkür ederiz.

Ayrıca Komisyon çalışmalarına katılan ,konferansın toplanmasında emeği olan bütün yoldaşlara da teşekkür etmeyi borç biliriz.

29 Avrupa Komünist ve İşçi partisinin bu konferansta bir araya gelmeleri ,barış,güvenlik ve sosyal ilerleme yolunda ortak bir belge ile dünya kamuoyunun önüne çıkmaları,dünya işçi hareketini ,dünya barış ve güvenliğini,ulusal ve sosyal kurtuluş hareketlerini daha da güçlendirecektir.

Konferans,Avrupa ve Dünya Komünist ve İşçi hareketinin önemli bir başarı ve kazanımıdır.Konferansın ana amacı da buydu ve bu amaca ulaşılmıştır.

1

Ana belge uzun,yorucu ve kolektif bir çalışmanın ürünüdür. Ne yazık ki,belgenin bizim için bazı zayıf tarafları vardır.Örneğin,Proletarya enternasyonalizmi deyiminin metinden çıkarılmış olması ve yerine enternasyonalist dayanışma deyiminin konmasını partimiz gönül hoşluğuyle kabul etmiş değildir.Proletarya enternasyonalizmi bütün ülkeler işçi sınıfının devrimci dayanışmasıdır.Marksizm-Leninizmin başta gelen ilkelerinden biridir.Biz, Partimiz, emperyalizme,tekellerin egemenliğine ,sömürü düzenine karşı savaşta bu güçlü silahı elden bırakmıyacağız.

Başka bir örnek:dünya devrimci sürecinin ana güçleri sayılırken Sovyetler Birliğinin adı anılmıyor.Oysa,dünya devrimci sürecinin ana gücü ve temel dayanağı Sovyetler Birliğidir.Bu tarihsel bir gerçektir. Belgede bunun böylece anılmaması bu tarihsel gerçeği ortadan kaldıramaz.

Konferansa sunulan belge Türkiye'deki işçi hareketine,emper me,NATO'ya,işbirlikçi burjuvaziye karşı savaşımı güçlendirecek nitel tedir.Bu belge,memleketimizdeki anti-emperyalist bütün güçleri savaşta yüreklendirecektir.Daha önemlisi,bu güçler arasında eylem birliğinin yaratılmasını kolaylaştıracaktır.

Türkiye kapitalizmin genel bunalımı içindedir.Türkiye bir yandan azgelişmiş bir ülke olduğundan,bir yandan da emperyalizmin bütün politik,ekonomik ve askersel sistemlerine,NATO'ya,SENTO'ya,Ortak Pazar'a bağlı olduğundan,emperyalist tekellerin,işbirlikçilerin egemenliğinde bulunduğundan kapitalizmin genel bunalımları ülkemizde daha yıkıcı ölçüler alıyor.

Türkiye bugün enflâsyon hızı bakımından % 30'la Avrupa'da başta geliyor.Enflâsyon geniş emekçi yığınlarının belini gittikçe daha fazl büküyor. Öte yandan yerli-yabancı tekellere,holdinglere,büyük toprak beylerine büyük vurgunlar,birikimler sağlıyor.Emperyalizmin ve yerli ortaklarının bu amansızca sömürüsü,soygunu,yağması ve bu düzeni faşis yöntemlerle,kanlı saldırılarla sürdürmeye çalışması,yalnız işçi sınıfıyla büyük burjuvazi arasında değil,burjuvazinin kendi içinde de ayrışmaları,çatışmaları,zıtları keskinleştiriyor.Tekelci olmayan burjuvazi ile,tekelci burjuvazi arasındaki çelişki ve çatışmalar zaman zaman kanlı bir nitelik kazanıyor.Bugünkü Demirel ortak hükümeti,işbirlikçi,tekelci burjuvazinin,büyük toprak beylerinin,en gerici,en saldırgan çevrelerin egemenliğini savunuyor.Bu egemenliği işçi sınıfına, devrimci gençliğe,aydınlara,subaylara karşın kanlı faşist saldırılarla sürdürmeye çalışıyor.

Bu kanlı saldırıların başta gelen amacı,hızlı gelişen işçi hareketini,anti-emperyalist akımları ezmek ve bu akımları parçalamaktır. Hükümet ve egemen çevreler bu amaçlarına anti-komünizmi,anti-sovyetizmi körükliyerek de varmak istiyorlar.Fakat bugün artık anti-komünizm ve anti-sovyetizm bekledikleri sonuçları vermiyor.

Bir yandan partimizin anti-komünizmle,anti-sovyetizmle ardıcıl savaşımı,bir yandan Sovyetler Birliği'nin barış politikası,halkımıza ekonomik yardımları düşmanı birbirinden ayırma olanakları sağlıyor.

Bugün Türkiye'de tipik olan işçi sınıfının,nicel,nitel örgütlenme ve bilinçlenme bakımlarından güçlenmesi,gelişmesidir.

İşçi sınıfı,emperyalizme,yerli ortaklarına,sömürücülere gericiliğe,faşist yöntemlere karşı sınıf savaşımında gerek sendikal,gerekse politik alanlarda birliğe yönelmiştir.Türkiye'de işçi grevleri,gösterileri,mitingleri süreklidir.İşçi sınıfının ekonomik savaşları hızla politik savaşıma dönüşmektedir.53 yıllık bir yasaklamadan sonra bu yıl 1 Mayıs'ın İstanbul'da 500 bine yakın bir işçi yığını tarafından, işçi sınıfının savaş,birlik ve dayanışma günü olarak anılması rastgele bir olay değildir.Böylesi bir gelişme sınıf savaşında işçi sınıfının nicel,nitel gelişmesinin sağladığı birikimin bir sonucudur.

İşçi sınıfının bu savaşımı,tekelci olmayan burjuvazinin orta tabakaların,gençliğin,aydınların,silâhlı kuvvetlerdeki yurtseverlerin emperyalizme,sömürü düzenine ve bu düzeni savunan hükümete karşı direnişlerini güçlendiriyor,onları cesaretlendiriyor.

İşçi sınıfına,emekçi yığınlara karşı sömürü düzenini saldırı yöntemleriyle dayatmak isteyen hükümet ve egemen çevreler dış politikalarında da emperyalizme daha fazla ödün vermek,NATO'ya daha fazla sarılmak politikasını izliyorlar.Bağımsız bir devlet olan Kıbrıs'a saldırı,Ada'nın bir kısmının işgâl edilmesi bu halk ve barış düşmanı politikanın bir örneği-

dir.TKP,ilk günden beri burjuvazinin Kıbrıs'a karşı saldırısına karşı çıktı.Kıbrıs'ın bağımsızlığı,toprak bütünlüğü, ve egemenliği,bütün yabancı silâhlı kuvvetlerin,bu arada Türk ordusunun Ada'dan çekilmesi ve Ada'da iki topluluğun demokratik haklarına saygı gösteren bir rejimin kurulması için savaştı.Olaylar TKP'nin bu politikasının doğruluğunu ispatladı.

TKP barışçı ve güvenliği güçlendirici bir politikadan yanadır.Bütün komşularımızla içten dostluk,karşılıklı yarara dayanan ilişkilerin kurulmasını ister.Sosyalist ülkelerle, en başta büyük komşumuzSovyetler Birliği ile yakın politik, ekonomik ve kültürel bağların kurulması Türkiye'de anti-sovyetizmin,anti-komünizmin geriletilmesine,demokratik akımların gelişmesine yardımcı olmaktadır.

Partimiz,Türkiye'de anti-emperyalist,demokratik hareketlerin güçlenmesinin objektif koşullardan doğduğuna,zıtların gittikçe sivrileştiğine,bütün görünüşlere karşın Türkiye'nin emperyalizmin,NATO'nun zayıf noktası olduğuna inanıyor. Ne var ki,anti-emperyalist devrimci güçler dağınıktır ve bu, devrim hareketini güçten düşürüyor,egemen çevrelere,emperyalizme ve işbirlikçilerine egemenliklerini sürdürmeye yarıyor.

Partimiz bu zaafın giderilmesi,bir yandan işçi sınıfının birliğinin oluşturulması,bir yandan da bütün anti-emperyalist güçlerin/eylem birliğinin sağlanması için savaşıyor.

Bizler,Avrupa Komünist ve İşçi Partileri'nin Konferansı'na sunulan belgeyi imzalamakla bu savaşa yeni bir güç katacağımıza inanıyoruz.Bundan ötürü Konferansın Avrupa Komünist ve İşçi Partilerinin yeni bir birlik ve dayanışması olarak belirmesi yukarda da belirttiğimiz gibi dünya devrimci süreci için yeni bir kazanımdır.

Değerli yoldaşlar,hepinize savaşınızda yeni yeni başarılar dileriz.

Türkiye Komünist Partisi temsilcisinin
Moğolistan Devrimci Halk Partisi'nin XVII.
Kongresinde yaptığı konuşma

Değerli yoldaşlar,

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi ve bütün Türkiyeli komünistler adına XVII.Kongrenizi candan selâmlar ve Sizlere başarılar dilerim.

Türkiye halkı ve Moğol halkı arasındaki ilişkiler tarihin derinliklerine kadar kök salmıştır.Bundan ötürü işçi sınıfımız ve bütün emekçilerimiz kardeş Moğolistan halkının ileri demokratik bir düzenden sosyalist toplum düzenine geçmek yolunda elde ettiği başarıları büyük bir ilgi ile izliyor.Tsedenbal yoldaşın raporu,Marksçı-Leninci açıdan bu başarıları bir daha dile getirdi.Moğolistan halkının sosyalizm yolundan ilerleme perspektiflerini açık,aydın bir biçimde belirtti.

Başında Tsedenbal yoldaşın bulunduğu Moğolistan Devrimci Halk Partisi Merkez Komitesi'nin Sovyetler Birliği ile kurduğu kardeşçe ve sımsıkı dostluk,yakın işbirliği bağları,Moğol halkının sosyalizmi kurmak yolunda büyük başarılar elde etmesine,dünyanın bu bölgesinde barışın güçlenmesine yardımcı olmuştur.Sowyetler Birliği ile sarsılmaz dostluk dünya devrim sürecinin temel dayanağıdır.Bu dostluğa ihanet,kendi halkına,dünya devrimci sürecine ihanet anlamına gelir.Tarihsel olaylar ve gelişmeler bu gerçeği şaşmaz bir biçimde ispatlamış ve doğrulamıştır.

Moğolistan Halk Cumhuriyeti'nin Çin'le,Mao'cularla uzun bir sınırı vardır.Bundan ötürü yurdunuz Maocuların

baltalamalarının,kışkırtmalarının ilk hedefleri arasında. Moğol komünistleri,işçi sınıfı,halkı Maocuların bu provokasyonlarına göğüs gererek,politik,ekonomik büyük başarılar elde ediyor.Emperyalizmin müttefiki durumunda olan Maoculara karşı savaşmak,proletarya enternasyonalizminin,barışı güçlendirmenin,dünya devrimci sürecinin kaçınılmaz bir zorunluğu haline gelmiştir.

Türkiye'de hükümet aşırı gerici,faşist politikacılardan kurulu bir ortaklığın elindedir.Egemen olan emperyalizme bağlı tekeller,işbirlikçiler ve büyük toprak beyleridir.Bugünkü hükümet devrimci güçlere karşı faşist yöntemler,kanlı bir terör politikası uyguluyor.Hemen hemen her gün faşist çeteler, polisin de yardımıyla gençleri,işçileri,komünistleri,sendikacıları öldürüyorlar.Bu hükümetin işbaşına geldiği 14 ay içinde bu şekilde öldürülenlerin sayısı 60'ı buldu.

Bu cinayetlerin gölgesinde yerli-yabancı sermayeciler büyük vurgunlar sağlıyor.Ama öte yandan işsizlik,yoksulluk, enflâsyon durmadan artıyor.Burjuva uzmanlarına göre bile Türkiye'de pahalılığın artış hızı yılda % 30 civarındadır.Büyük şehirlerdeki işsizlerin sayısı yine resmi rakamlara göre yaklaşık 3 milyondur.Dış ülkelere göç etmek zorunda kalan işçilerimizin sayısı da 1 milyonun üstündedir.

Bu şartlar altında işçi hareketi hızla gelişiyor.İşçi sınıfının gerçek sendikaları gün geçtikçe kuvvetleniyor.TKP işçi sınıfının politik,sendikal birliği,bir yandan da bütün anti-emperyalist,anti-faşist demokratik güçlerin eylem birliği için savaşıyor.Burada yeri gelmişken söyliyeyim.Partimiz 53 yıldan beri yasaklanmıştır.İllegal savaşmak zorunda bırakılmıştır.Buna rağmen işçi sınıfı,emekçi yığınları arasında etkenliğini durmadan artırıyor.Bu yıl 53 yıldan beri ilk defa 1 Mayıs'ın işçi sınıfının birlik,savaş ve enternas-

yonal dayanışma günü olarak kutlanmasında ve 1 Mayıs gösterilerinde meydana yaklaşık yarım milyon emekçninin çıkmasında bu etkenliğin de rolü olmuştur.

Değerli yoldaşlar, sözümü bitirmeden Kongrenize bir daha başarılar dilerim.

Yaşasın Moğolistan Devrimci Halk Partisi!

Yaşasın Moğolistan Halk Cumhuriyeti!

Yaşasın Sovyetler Birliği ile dostluk!

Yaşasın Türk-Moğol halklarının dostluğu!

Yaşasın proletarya enternasyonalizmi!

Yaşasın komünizm!

14 Haziran 1976

FKP ve TKP delegasyonları arasında yapılan görüşme

FKP MK'nin daveti ile TKP'den bir delegasyon Fransız Komünist Partisi'ni ziyaret etti. 16 Haziran günü başlıyan ziyaretin gündemi şöyleydi: İlk gün iki delegasyon arasında fikir değiştokuşu. İkinci gün Fransız Komünist Gençlik Örgütü'nü Sendikalar Genel Federasyonunu, CGT Merkez yönetimini ziyaret. FKP'ne üye Türkiyelilerle karşılaşma. Üçüncü gün FKP'nin Sen-Sen-Deni İl örgütünü ve akşama da Partinin Merkez Organı "Hümanite" gazetesinin redaksiyonunu ziyaret.

TKP delegasyonunun başında Politbüro üyesi Saydan yoldaş, FKP delegasyonunun başında ise Partinin Politbüro üyelerinden Andre Viyöge yoldaş bulunuyordu.

İki delegasyon bütün bir gün memleket sorunları hakkında karşılıklı bilgi verdiler, soruları cevaplandırdılar. Birbirini aydınlattılar.

Fransa'da bulunan Türkiyeli işçilerin durumu, sorunları da

geniş ölçüde ele alındı.İki kardeş parti Türkiyeli işçilerı çözüm bekliyen sorunlarının çözümü için bundan böyle de kardeşçe işbirliğine devam edeceklerdir.Ne var ki,Fransa'da bulunan bütün yabancı işçiler gibi Türk işçileri de Fransız işçi sınıfının ayrılmaz bir parçasıdır.Aynı sömürü düzeni içinde bulunuyorlar.Aynı düşmana karşı savaşıyorlar.Lenin'in,bir ülkede işçi sınıfının bir tek partisi bulunur,ilkesine göre,Fransa'da işçi sınıfından ve işçilerimizin sorunlarından FKP sorumludur.Ama işçilerimiz günün birinde memlekete dönecekler.Esasen memleketle bağlarını sürdürmektedirler. TKP,FKP'nin de yardımıyla işçilerimizde memleket sorunlarını canlı tutacak,onların yurda dönüşünü hazırlayacak,aynı zamanda Fransa'daki sorunlarının çözümüne de yardımcı olacaktır.

İki kardeş parti arasında bu konuda bir protokoltesbit edildi.

Kardeş FKP ile partimiz arasındaki bağlar çok eskidir. Türkiye'deki devrim hareketinin gelişmesi üzerinde Fransız komünist düşünürlerin etkisi önemli olmuştur.Marksist-Leninist literatürün önemli bir kısmı Fransa'dan gelmiş ve gelmektedir.Bu etkiyi gözönünde tutan burjuvazi,TKP'ni yurtta olduğu gibi uluslararası komünist hareketinde de tecrit etmek yollarını aramış,açık-gizli tertiplerle,provokasyonlarla iki kardeş partinin arasını açmaya çalışmıştır.Bazı sosyalist geçinen kişiler de bilerek veya bilmeyerek,herhalde antikomünist tutumlarının kurbanı olarak burjuvazinin bu manevralarına alet olmuşlar ve olmaktadırlar.Türkiye'de sosyalist akımı parçalamak,ille TKP'ye karşı açık gizli kampanya yürütmek,emperyalizmin,işbirlikçi burjuvazinin sosyalist ve işçi hareketini parçalamak,onun egemenlik stratejisine hizmet et-etmekten başka bir anlam taşımaz.

FKP ile TKP'nin ilişkilerinin kuvvetlenmesi,FKP'nin TKP'yi Türkiye'de işçi sınıfının tek partisi olarak tanıdığını bir daha belgelemesi,emperyalizmin,işbirlikçilerin bilerek, bilmeyerek bu oyunlara alet olanların manevralarını boşa çıkaracak bir gelişmedir.

Bu vesile ile şu gerçeği bir daha belirtmek gerek: TKP gerek memleket içinde,işçi sınıfı arasında,gerekse dünya komünist ve işçi hareketinde artan,büyüyen etkenliğini,emperyalizme,faşizme,sömürü düzenine karşı sosyalizme açılan,demokratik bir düzen için kullanmaya devam edecektir.Bu etkenliği işçi sınıfının birliği,sosyalist akımla ahenkli bir işbirliği ve diyalog kurulması için de kullanacaktır.Çünkü bu gibi işbirliğinin kurulamamasından sosyalist akımdaki çatlak ve çatışmalardan yalnız ve yalnız işçi sınıfının,emekçi halkın can düşmanları,emperyalizm ve yerli ortakları Demirel, Türkeş,Erbakan,Feyzioğlu gibi politikacılar ve bunların ardında duran büyük vurgun ve talan çevreleri istifade ediyor.

TKP MK Politbüro üyesi A.Saydan yoldaşın
FKP organı "l'Humanite"gazetesi muhabiri-
nin sorularına yanıtı

Soru:Türkiye'deki genel durum nedir?

Yanıt:Türkiye henüz az gelişmiş,işbirlikçi burjuvazinin suç ortaklığıyla tamamiyle yabancı sermayenin egemenliği altına girmiş bir ülkedir.Bir hayli güçlüklerle gelişmekte olan endüstirileşme sürecine paralel olarak,memlekette feodalizmin kalıntıları sürüp gitmektedir.Çalışabilir nüfusun % 65'i tarımda,% 11'i sanayide,geri kalanı da hizmetlerde çalışmaktadır.40 milyonluk nüfusun % 60'ı okuma,yazma bilmez.

1 milyon 300 bin köylü ailesi tek karış toprağa bile sahip değildir.2 milyon 200 bin aile ise geçimlerini sağlıyamayacak kadar az topraklıdır.Bu nedenle köy nüfusunun % 10'u,tarım gelirlerinin % 52'sini paylaşırken,büyük köylü yığınlarının yıllık geliri,nüfus başına 5 bin liradan azdır. Bunun yanısıra,enflâsyon koşar adımlarla ilerlemektedir.Son yıllarda fiyat artışları yılda % 30'dan aşağı düşmemektedir.

5 milyon kadar işçi çalıştıran sanayi,Amerikan,Batı Alman,Fransız ve diğer ülkeler tekellerine sıkısıkıya bağlıdır, daha fazla montaja yöneliktir.Bunalımla birlikte işsizlik hızla artmaktadır.Büyük şehirlerdeki işsizlerin sayısı 3 milyonu aşmakta,kırsal bölgelerde ki kısmi işsizler ise 7 milyona yaklaşmaktadır.

İktidardaki koalisyon gericilerden oluşmuştur.Demirel hükümetinin 14 aylık iktidarı sırasında,polis tarafından desteklenen faşist çeteler 60 işçi,öğrenci,komünist ve ilerici yurttaşı katletmişlerdir.

Türkiye'deki anarşistler,Maocu gruplar,burjuvazinin,emperyalizmin başta gelen müttefikleridir.Esasen Maocular,çıkardıkları gazetelerde,TKP'ni polisin yardımıyla ortadan kaldırmaya niyetli olduklarını açıklamaktadırlar.

Soru:Fransa'daki emekçiler,demokratik çevreler,1 Mayıs 1976 günkü gösterilerin olağanüstü ölçüler aldığını öğrendiler.Sizce bunun sebebi nedir?

Yanıt:Gerçekten de bu gösteriler halk hareketinin büyüklüğünü belirtmiştir.Bununla birlikte şunu belirtmek lâzımdır ki,bu bir rastlantı değil,özellikle son senelerde verilen savaşların sonucudur.Türkiye'de 1 Mayıs,53 yıldan beri kanunla yasaklanmıştır.Böyle olsa da TKP,bu savaş gününün çeşitli eylemlerle kutlanması için emekçilere çağrıda bulunmaktan geri

kalmamıştır.Böylelikle de işçi sınıfının dayanışma ve birlik heyacanının sönmesine meydan vermemiştir.

1 Mayıs yasağı devam ettiği halde sendikalar ve özellikle DİSK,bu yıl bayramın açıkça kutlanmasını kararlaştırdılar ve İstanbul'da yarım milyon işçi sokaklara döküldü. Yürüyüşe katılanlar toplumsal ilerleme,demokrasi ve ulusal bağımsızlık isteyen belgiler taşıyorlardı.

Soru:TKP'nin halkın önüne koyduğu hedefler nelerdir?

Yanıt:Biz,halkın isteklerine,memleketin çıkarlarına uygun bazı büyük ödevler saptadık.Bunlardan birincisi,Türkiye'yi yabancıların egemenliğinden kurtarmak,emperyalist boyunduruktan çıkarmaktır.Türkiye'de politik ve ekonomik alanlarda derin demokratik reformların gerçekleştirilmesi gereklidir.Toprak,işleyenlerin olmalı,büyük toprak sahiplerinin mülkiyetine son verilmeli,ortaçağ kalıntıları ortadan kaldırılmalıdır.Büyük üretim araçları,bankalar millileştirilmelidir.Halkın yönetime ağırlığını koyabilmesi için tüm demokratik hakların genişletilmesi lâzımdır.Esasen bunları belirten bir parti programı hazırladık ve bunu incelenmeye,tartışmaya sunduk.Tek kelimeyle biz,gerçek,ileri,sosyalizme yolaçacak bir demokrasiye gerçekleştirmek istiyoruz.Bu amaçla tüm işçileri,demokratik ve yurtsever güçleri birleşmeye davet ediyoruz.

Soru:Fransa'da önemli sayıda Türk işçisi bulunması şüphesiz ki,TKP'ni de ilgilendiriyor.FKP delegasyonuyla yaptığınız görüşmeler sırasında bu konu üzerinde duruldu mu?

Yanıt:Gerçekten de bu bizi çok yakından ilgilendiren bir konudur ve FKP temsilcileriyle bunu da görüştük.Bizim kanımıza göre,memleketinizde bulunan 80 bin Türk işçisi,Fransız işçi sınıfının bir parçasıdır.Onlar da Fransız veya diğer yabancı işçiler gibi ,aynı sınıf düşmanı karşısında bulunmaktadır.

....